

положеніе на душиѣтъ му, още и строго-
стыѣтъ койѣто вардяше въ редовныйтъ си
животъ, и твърдостыѣтъ въ трудовеѣтъ за
ползѣ на отечеството, добы голѣмѣхъ една
наклонность и любовь къмъ него, и казва-
ше испослѣ на познаницыѣтъ и пріятелыѣтъ
си че, „Ликургъ не е нито жестокъ ни-
то мѣчителенъ, но напроотивъ, той е мно-
го кроткъ и тихъ человекъ какъѣто не
знае другыго нѣкого. „И това е, думаше,
най-тежкото наказаніе за мене да мыслиѣ,
че съмъ увредилъ единъ толкозъ добъръ
человекъ.

И тъй кротостыѣта Ликургова вмѣсто на-
казаніе станѣ единъ важенъ урокъ за Ал-
кандра, и го прѣобрази отъ гнѣвливъ и
лютъ що бѣше, да стане миренъ, разу-
менъ и добъръ гражданинъ.

Аристидъ.

Когато Атинейцыѣтъ, движимы отъ за-
вистъ, ся подигнахъ да очереппатыѣтъ *)

*) Когато Атиняныѣтъ възмняхъ, че нѣкой отъ гражда-
ныѣтъ по силыѣтъ и вліяніето си може да подѣйствиува за